

det være magtpaaliggende at give en udtømmende Fremstilling af deres Opfattelse i saa Henseende. Forjaavdtt der frembyde sig juridiske Tvivl om Forslaaelsen af de enkelte Udtryk, er det en Nødvendighed at faae disse Tvivl klarede. De to Statsrevisorer's almindelige juridiske Betragtninger over de enkelte Udtryks Betydning i Statsrevisionens Betænkning Side III., de første ni Linier. Jeg kan for mit Vedkommende ikke have Noget at indvende imod den Opfattelse, som der er gjort gjældende i disse ni Linier. Det siges der, at Vægten ligger paa Udtrykket "løbende Udgifter", det er Hovedudtrykket. Hvad angaar Ordet "nødvendige", udtale de to Revisorer, at naar det først er givet, at en Udgift er løbende, vil man heller ikke let kunne befridde dens Nødvendighed. Endelig er der Udtrykket: "efter de hidtil gjældende Regler". Naar man ser dette Udtryk i Loven, skulde man nærmest antage, at der gives en eller anden Lovforskrift, der udtaler, hvad der skal henføre til de løbende Udgifter; men som bekendt findes ikke nogen saadan Forskrift. Heller ikke kan "de hidtil gjældende Regler" have Hensyn til en Praxis, der indeholder Afgjørelse af, hvad der skal forstaaes ved de nødvendige løbende Udgifter, efterform dette Spørgsmaal ikke tidligere har foreligget ved Behandlingen af Statsregnskaberne. Det er første Gang, Spørgsmaalet foreligger. Ganske vist er det ikke første Gang, vi have midlertidige Finantslove; dem have vi jo desværre nu næsten hvert Aar, da det har vist sig, at 6 Maaneders af Aaret ikke ere tilstrækkelige til at tilvejebringe en Finantslov, saa at man gjerne maa begynde hvert Aar med en midlertidig Finantslov. Det har dog hidtil aldrig været nødvendigt ved Statsregnskabets Behandling at drøfte Spørgsmaalet om, hvad der skal forstaaes ved de løbende Udgifter, eftersom den ordinære Finantslov hidtil er fulgt ovenpaa den midlertidige Finantslov og dermed har gjort Spørgsmaalet overflødig. Nu have vi Spørgsmaalet for første Gang foreliggende. Da der altsaa ved "de hidtil gjældende Regler" ikke er sigtet til nogen Lovbestemmelse, som giver Regler om, hvad der skal henregnes til de løbende Udgifter, og der heller ikke foreligger nogen praktisk Afgjørelse af Spørgsmaalet, er man henvist til, hvad der efter de forskjellige Lovgivningsfaktorer's Opfattelse maa henregnes til de løbende Udgifter. De to Revisorer's Udtalelse maa derfor ogsaa billiges, naar det hedder: "Heller ikke i Tilføielsen "efter de hidtil gjældende Regler" vil man finde nogen ny selvstændig Forskrift. Det er en Forklaring af Ordet "løbende". Forjaavdtt kan jeg altsaa ganske sam-

stemme med de to Revisorer i deres almindelige Udvikling. Det, det kommer an paa, er at udfinde, hvad der skal forstaaes ved Udtrykket "løbende Udgifter" efter den Opfattelse, som har gjort sig gjældende hos de forskjellige Lovgivningsfaktorer. Skulde jeg bestemme Begrebet "de løbende Udgifter", vilde jeg — uden at jeg derfor vil paastaa, at Definitionen er udtømmende, eller at der ikke skulde kunne gives en anden — definere "de løbende Udgifter" som de almindelige Statsforvaltningsudgifter, dels de, der ligefrem gaa ud paa Fulbyrdelsen af gjældende Love, dels Udgifter af den Art, at de, som vedrørende Forvaltningen, jævnlig komme igjen. Ved Spørgsmaalet om, hvilke disse Udgifter ere, maa man se hen til Statsforvaltningens Natur og Væsen, sammenholdt med de forskjellige Finantslove og de Udtalelser, der under Forhandlingerne om dem ere fremkomne fra de forskjellige Sider.

Medens Udvalgets Flertal jaaledes kan samstemme med Revisorerne Høgsbro og Hørup i deres almindelige Betragtninger om de enkelte Udtryk, kunne vi ikke gjøre det i den nærmere Anvendelse af samme. Særlig have vi maattet fremhæve den besynderlige Misforstaaelse, som har gjort sig gjældende fra de to Revisorer's Side, ved den Betydning, de have tillagt den ordinære Finantslov for det foregaaende Aar. Det følger af sig selv, at naar der spørges om, hvad der skal henregnes til de løbende Udgifter, og man i saa Henseende ser hen til de forskellige Finantslove, Finantsloven for det nærmest foregaaende Aar kan have en særlig Betydning. Men de to Revisorer have ment, at den skulde have Betydning ikke alene med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der efter sin Art og Bestaendighed skal anses for en løbende Udgift, men ogsaa med Hensyn til, hvor Meget der maa anses for at være bevilget paa den enkelte Konto til løbende Udgifter. Denne Lære har atter ført til et særligt Begreb om "Overstridelser". De to Revisorer raisonnerer jaaledes: Naar man har en Udgift, som efter sin Art er løbende, er det ikke nok, at Regjeringen har holdt sig indenfor den Sum, som fandtes paa Finantslovsforslaget for 1881—82, for at man skal erkende, at Regjeringen har holdt sig indenfor den lovhjemlede Bevilling. Man maa ogsaa sammenligne Statsregnskabets med Finantsloven for det foregaaende Aar 1880—81 og undersøge, om der ikke paa den maatte have været bevilget et mindre Beløb. Hvis dette er Tilfældet, hvis der paa Finantsloven for 1880—81 har været bevilget et mindre Beløb, end der har været forlangt for 1881—82, og Regjeringen har